

Gerard Kramer

Vurig verlangen

WoordStudie

-

Als er één apostel heeft laten zien dat een gelovige ook gevoelens en emoties heeft, dan is dat wel Paulus geweest.

We bestuderen zijn gebruik van enkele verwante woorden, die '(zeer of vurig) verlangen (naar)' betekenen. Vaak, maar niet altijd, is hij zelf degene die dit verlangen heeft.

Daarnaast gebruiken Jakobus en Petrus beiden eenmaal in ieder geval van deze woordgroep het *werkwoord*. Dat luidt:

Gr. *epipothēo*

Dit woord bestaat, evenals de volgende woorden, uit het richtinggevend of versterkend voorvoegsel *epi* en de stam *poth-*, die 'verlangen' aanduidt, en al bij Homerus in het midden van de 9^e eeuw v. Chr. voorkomt in de betekenis: 'verlangen', 'gemis'. De combinatie met *epi* heeft vaak de gevoelswaarde van *heimwee*. Het is dus een krachtig woord, dat in principe positief is. Dat is een verschil met Gr. *epithumeo*, dat meer 'begeren' betekent, en bij het verlangen naar een persoon een seksuele lading heeft die bij *epipothēo* ontbreekt.

Het gebruik van dit laatste werkwoord gaan we nu na:

Verlangen naar personen

- Rom. 1:11   Want ik *verlang* zeer u te zien, om u enige geestelijke genadegave mee te delen tot uw versterking.
- 1 Thess. 3:6   Maar nu is Timotheüs van u tot ons gekomen en heeft ons de blijde boodschap gebracht van uw geloof en uw liefde, en dat u ons altijd in herinnering houdt en *verlangt* ons te zien, zoals ook wij u.
- 2 Tim. 1:4   *verlangend* je te zien als ik mij je tranen herinner, opdat ik met blijdschap vervuld word.
- 2 Kor. 9:14   daar zij naar u *verlangen* wegens de uitnemende genade van God over u.
- Fil. 1:8   Want God is mijn getuige dat ik naar u allen *verlang* met het hart van Christus Jezus.
- Fil. 2:26   daar hij *zeer* naar u allen *verlangde*.

Verlangen naar iets

- 1 Petr. 2:2   *Verlangt* als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat u daardoor opgroeit tot behoudenis.
- 2 Kor. 5:2   Immers in deze tent zuchten wij, terwijl wij *vurig verlangen* met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden.

Verlangen in absolute zin

- Jak. 4:5   Of meent u dat de Schrift tevergeefs spreekt? *Begeert* de Geest die in ons woont, met afgunst?

Het tweede deel van deze moeilijke tekst zou, als retorische vraag opgevat, kunnen betekenen: 'Is het de in ons wonende Geest die met afgunst verlangt/begeert?' De klemtoon ligt dan op het woord 'Geest'. Het gesuggereerde antwoord is dan: 'Natuurlijk niet! Een dergelijk verlangen komt uit onze eigen oude natuur voort'.

Twee zelfstandige naamwoorden

Paulus gebruikt ook twee met dit werkwoord verwante, synonieme zelfstandige naamwoorden:

Gr. epipothèsis

2 Kor. 7:7 doordat hij ons vertelde van uw *vurig verlangen*, uw treuren, uw ijver voor mij, zodat ik mij nog meer verblijdde (zie ook vs. 11).

Gr. epipothia

Rom. 15:23 Maar nu ik in deze streken geen plaats meer heb en sinds vele jaren *groot verlangen* heb tot u te komen.

...en ook een bijvoeglijk naamwoord / voltooid deelwoord

Gr. epipothètos

Fil. 4:1 Daarom, mijn geliefde broeders, naar wie ik ook *verlang* (...). Letterlijk staat er: mijn geliefde en *verlangde* broeders.

Oude Sporen 2019

